

İbrahim İlyası
Sumqayıt poeziya evi

Özbəkistan duyğuları

Hələ olmamışam Özbəkistanda,
Görməmişəm ulu Səmərqəndi.
Məni Buxaraya dartır ürəyim,-
Bağrımın başına çəkir Daşkəndi.

Bir səs; "Harda qaldın, durma, gəl" deyir,
Bilmirəm kimim var mənim o yerdə.
Hər dəfə önümdə açılan kimi,
Xarəzmi gəzirəm xəritələrdə.

Bilqamıs, Alpamış dinir köksümdə,
Yenə qan yaddaşım yetir dadıma.
Bilgə Kaganımı xatırlayarkən,
Xivə də, Xaqan da düşür yadıma.

Gah sirli Sırdərya hopur ruhuma,
Gah da Amudərya axır içimdən.
Qızılqum səhrası Uçquduquyla
Uzaq keçmişlərə baxır içimdən.

Bəzən Surxandərya deyib dururam,
Bəzən Kaşqadərya durur önümdə.
Bir də görürsən ki, yal-yamacıyla
Fərqanə vadisi keçir könlümdən.

Torpağında nə sir, nə sehir varsa,
Məni ovsunlayır sanki Əndican.
Gözümün önünə gülüstanıyla,
Hərdən Kokand gəlir, hərdən Namanqan.

Qədim Türk tayfası, ağır eldilər,
Bizim Borçalıda Qarapapaqlar.
Adı tutulunca anıram həməni,-
Bizə də doğmadı Qaraqalpaqlar.

Özüm də bilmirəm heç necə oldu,
Başlayıb bitirdim bu səyahəti...
Bir onu duydum ki, hər addım başı,
Nəvai ruhudur yol göstərənim.